

Чакъ когато се настанихме удобно въ едно купе, той започна :

— Знаешъ ме, че съмъ търговецъ, но сега ще научишъ, че принадлежа къмъ тайната полиция на Негово Величество английския кралъ и изпълнявамъ особени поръчки. Че раджата на тази страна е боленъ, знаешъ вече, а този, който седи оттатъкъ съ полицаитѣ, е неговиятъ пръвъ министъръ. Чуваше се напоследъкъ, че министрътъ е вършилъ нѣща, които далечъ надминаватъ правата му. И затова английското правителство намѣри за удобно да ме изпрати въ тази страна да разбере, какво прави този човѣкъ. Когато слѣзохъ въ градчето, господинътъ ме посрещна много любезно, поздрави ме отъ господаря си и започна да ми разправя за нѣкакъвъ тигъръ, който се появилъ напоследъкъ и чиито пѣтища били известни вече. Каза ми още, че неговия господарь щѣлъ много да се радва, ако отида и застрелямъ тигъра. Следъ като ми разправи, че тигърътъ идѣлъ всѣка вечеръ отъ западъ, азъ решихъ да опитамъ ловджийското си щастие. За другия, за човѣкоядеца, не ми каза ни дума. Той пъкъ, както виждашъ, идѣлъ отъ изтокъ на западъ. Тѣзи човѣкоядци сж ужасни животни. Тѣ нападатъ безъ всѣкакво предупреждение и винаги дебнешкомъ. Ако ти не бѣше го видѣлъ и застрелялъ, сега нѣмаше да ме има тукъ.

— Но това е цѣлъ капанъ, цѣло убийство — извикахъ азъ.

— Да, — каза той — единъ хубаво скроенъ планъ за моето премахване. Господинъ министрътъ, откакто се е разболѣлъ неговиятъ господарь, управлява самъ страната, ограбва народа и касата на държавицата, и моето идване му е било много неприятно. За да ме премахне, той ми даде лъжливи сведения за тигъра, като ме изпрати на сигурна смъртъ. Всѣка вечеръ човѣкоядецътъ е дохождалъ съ най-голѣма точностъ отъ изтокъ и минавалъ презъ полянката. Знаешъ ли, какво щѣше да